

דף ח.

עין משפט ג.

יו"ד סימן תג סעיף ד

ה. ה. אין מלקטין עצמות אביו במועד וק"ו של שאר קרובים.

עין משפט ד.

או"ח סימן תקמו סעיף ג

ג. ג. כל ל' יום שלפני המועד אסור להספיד המת שמת לו קודם הל' יום שלפני המועד ^פ, ואפי' יש לו הספד אחר כגון שמת לו מת בתוך ל' יום שמותר להספידו, או שמת לו מת בערב הרגל אסור להספיד עמו ^ז המת שמת לפני ל' יום קודם הרגל.

יו"ד סימן שמו סעיף א

א. א. מי שמת לו מת לפני השלשים יום הסמוכים לרגל, לא יספידנו כשנכנסו ל' יום הסמוכים לרגל ^ק, ואפי' יש לו עוד הספד בלאו הכי שמת לו מת אחר בתוך הל' יום לרגל, אסור להספידו עמו.

עין משפט הו.

יו"ד סימן תג סעיף א

א. א. המלקט עצמות אביו או של שאר קרובים שמתאבלים עליהם הרי זה מתאבל עליהם כל היום כולו ^ר בכל הדברים הנהוגים באבל, ולערב אין מתאבל עליהם אפי' צרורים לו בסדינו.

א. ב. היה עומד ומלקט וחשכה לו מותר ביום שלאחריו, לפיכך אין מלקטין אותם סמוך לחשכה כדי שלא יהיה נמצא שאינו מתאבל על ליקוט עצמות אביו.

הגה: אין אנינות בליקוט עצמות רק אבילות.

פ. ואפי' ת"ח שמת קודם הל' יום אין להספידו תוך ל' יום לרגל.

ו. ור"ה ויוה"כ אינם כרגלים לענין זה. כה"ח אות י'.

צ. דמתוסף לו עוד צער במועד. מ"ב אות ו'.

ק. עיין בפ"ת ס"ק א' משו"ת בית אפרים דהאריך לחלוק על דין זה.

ר. מברייתא במו"ק דף ח' ע"א.

דף ח:

עין משפט ב.ג. או"ח סימן תקמז פעיף יא

יא. יא. אין חופרין כוכין וקברות בחוה"מ להיות מוכנים למת ש שימות, אבל אם היה ארוך מקצרו או מרחיבו.

עין משפט ה. או"ח סימן תקמז פעיף יא
עיינ לעיל עין משפט ב.ג.

עין משפט ו. או"ח סימן תקמז פעיף י

י. י. עושין כל צרכי המת בחוה"מ כולל ארון בצניעה. אבל לאדם מפורסם עושים אפי' בשוק.

עין משפט ז. או"ח סימן תקמו פעיף א ב

יא. א. אין נושאים נשים במועד ת אפי' אלמנה, ולא מייבמין. אבל מותר

ש. משמע דביום חול מותר לחפור ולבנות לצורך המת שימות, והיינו בסתם שאינו מפרש למי, אבל לגוסס שמפרש בשבילו אסור שלא יתרע מזלו. כה"ח אות מ"א.

ת. ממשנה מו"ק דף ח', והטעם דאין מערביין שמחה בשמחה, ועוד מפני הטורח במועד, ועוד שכל אדם ימתין לעשות נישואין שאז יש סעודה ויבטל מפו"ר, מגמ' שם ח' ע"ב. וגם נישואין בלי סעודה אסור בחוה"מ. מ"א ס"ק א'. דנישואין אפי' בלא סעודה הויא שמחה והתורה אמרה "ושמחת בחגך" ולא באשתך, כ"כ הריטב"א במו"ק, והביאו הברכי יוסף, ומ"ב ס"ק א'. ודלא כמשמעות התוס' בכתובות מ"ז ע"א דנישואין בלא סעודה מותר. כה"ח אות א'.

ואפי' שהכלה ויתרה ומחלה על השמחה אסור. שם אות ב'.

ו. וכתב בסמ"ק דמכאן יש נזהרין שלא לעשות ב' חופות ביום אחד ושלא לערב שמחה בשמחה, ודוקא לאדם אחד בב' שמחות אסור דבזה שייך עירוב שמחות, אבל בב' חופות לשני בני אדם לא שייך בזה עירוב שמחה בשמחה ומותר, אך בב' אחיות כתב בספר חסידים דאין לעשות ביום אחד, ויש שנזהרים בשבוע אחד. כ"כ הב"ח, והט"ז בס"ק א'. ומ"מ בספר חסידים סי' תע"ז כתב דאפי' בשני חופות משני אנשים אין לעשות בשבוע אחד. כה"ח אות ג'.

לארס א בלי סעודת אירוסין בבית ארוסתו^ב, ומותרים בריקודים ומחולות^ג, וכן עשיית סעודה של הארוס עם חבריו שלא בבית ארוסתו. מותר לארוס לסעוד בבית ארוסתו שלא בשעת האירוסין.

ב. מותר להחזיר גרושתו ד מן הנישואין בחוה"מ.

אה"ע סימן סד סעיף ו

ו. אין נושאין נשים בחוה"מ לא בתולות ולא אלמנות, ולא מייבמין, אבל מחזיר גרושתו מן הנישואין^ה.

עין משפט זז. או"ח סימן תקמו סעיף ה

ה. עושה אשה כל תכשיטיה במועד^ו, וכוחלת ומעברת סרק על פניה, ומעבירה שערה^ז חוץ משער ראשה.

א. מטעם שמא יקדימנו אחר ברחמים. מגמ' י"ח ע"ב. ולפ"ז מותר לכתוב תנאים לשידוך בחוה"מ, ונראה שסעודה שאחר התנאים אסור הגם שלא קידש עדיין כמו שהיה בזמנם. ט"ז ס"ק ב'. אבל מדברי הריב"ש סי' ר"ס משמע דמותרת הסעודה שאחר התנאים היום שאין מקדשין עד קודם החופה, ועכ"פ מיני כיבוד מותר. מ"ב אות ב'.

ב. היינו בשעת האירוסין, אבל שלא בשעת האירוסין מותר אפי' באותו יום. מ"א ס"ק ב'. ועכ"פ אם הסעודה ביום אחר יש להקל. מ"ב אות ד'. וכה"ח אות ה'.

ג. ואפי' בבית ארוסתו דבזה לא מיקרי שמחה. כ"כ הריב"ש סי' ר"ס. מ"ב אות ה'. ואלא אסור לנגן בכלי שיר בחוה"מ למנגן ישראל שמא תיפסק נימא ויתקנה, כ"כ השער אפרים, אבל בשבות יעקב חלק עליו והתיר, וכ"כ מהר"ח אבולעפיא להתיר בכלי שיר. כה"ח אות ז'.

ד. שאינה שמחה כ"כ, רש"י מו"ק ח' ע"ב. וגם אין טורח בה. ואפי' בסעודה מותר, ושלא ביום הנישואין ודאי מותר. מ"ב אות ז'. אבל שלא מן הנישואין אלא גרושתו מן האירוסין אסור דיש בזה שמחה, ב"י. שזה צורך הגוף והוי כאוכל נפש.

ו. ומעבירה השער אפי' בסכין, ביאורי הגר"א, ומ"ב אות ט"ז.

ז. עיין באו"ח סי' תקמ"ו ושם נתבאר דאירוסין מותר, ובערב הרגל מותר לישא אע"פ שז' ימי המשתה נמשכים בימי הרגל, דלא אסרו אלא יום ראשון של נישואין משום דעיקר השמחה ביום ראשון, ועליו אמרו שאין מערבין שמחה בשמחה, ועיין בח"מ.

עין משפט ט.י.

או"ח סימן תקמא סעיף ה

ה. ד. מי שצריך לו בגד במועד ^ה אם הוא הדיוט ואינו מהיר בתפירה הרי זה עושה כדרכו, אבל אם היה אומן ומהיר במלאכתו עושה מעשה הדיוט שעושה תפירות רחבות ואחת למעלה ואחת למטה.

הגה: וכל אדם יחמיר על עצמו ^ט לתפור בשינוי הניכר.

עין משפט כ.

או"ח סימן תקמא סעיף ב

ב. מסרגין (פי' הוא כעין האריגה אלא שבסריגה יש ריוח מה בין חוט לחוט) המטות, אבל אין מפשילין חבלים בתחלה.

עין משפט ל.

אה"ע סימן סב סעיף ב

בהגה: ב. י"א דאין לעשות ב' חופות לב' אחיות ביחד ^י, וי"א דאפי' בשתי נכריות יש להזהר משום איבה. אך אין נזהרין בזה, ואדרבה יש עושים חופות עניות עם עשירות משום מצוה. ומברכים ברכת התנים אחת לשניהם ^כ, אך י"א דאין לברך לב' חתנים ביחד ^ל, משום עין הרע, ועושין חופה לכל אחד.

ה. תינוק שנולד בחג אסור לעשות לו בגדים חדשים. מ"א ס"ק ח'. מ"ב אות י"ג.

ט. משום שרוב בני אדם היום בקיאים במלאכת התפירה. לבוש.

י. סמ"ק בשם ספר חסידים. ומרדכי בפ"ק דמ"ק כתב לאסור גם בנכריות.

כ. טור בשם הרא"ש בכלל כ"ו והלכה למעשה שם. והביאו השו"ע בסעיף ג'.

ל. הגהות מיימוניות בפ"י מאישות. אבל לאחר הסעודה מברכים להרבה חתנים ביחד אם אכלו ביחד, ועיין הרדב"ז ח"א סי' תמ"ח דכתב שאם החתנים עצמם קפדי יכול לברך לכל אחד בפני עצמו גם אחר הסעודה, ומוציאים אחד ומברכים לשני, ואח"כ מכניסים הראשון ומברכים בשבילו, ואין בזה אפושי בברכות וכתב שכן עשה הוא מעשה, ומובא בפ"ת ס"ק ו'.